SUPLEMENTO

A

*A. La unua litero de la Esp. alfabeto, uzata interalie kiel angla-germana nomo de la sesa tono de la natura majora skalo, responda al la sonoro de 435 periodoj en sekundo (= franca-itala « la »).

adasismo \$\particle \text{.}\$ Ripeto de la sama (ordinare banala) sufikso je la fino de du versoj, ekz. «amadas » k «floradas »: la ~oj estas akcepleblaj, nur se samas unu aŭ du antaŭaj konsonantoj, kiel ĉe «hontema — pentema ».

adiabata []. 1 Sen aldono aŭ depreno de varmo. 2 Ne kaŭzanta transiron de unu kvantumstato al alia.

adobo m. Ne bakita, sunsekigita briko.

adrenalino T. Hormono el la surrenaj glandoj, uzata en medicino pro la angiomallargiga efiko — C₆II₃(OH)₂CHOHCH₂ NHCH₃.

*Aero ALD ~floto (Avi). 1 Kelke da eskadroj sub la komando de vadmiralo. 2 La tuta aviadilaro de unu lando. ~tubo. Kaŭĉuka tuba ringo, provizita per valvo k alĝustigita ĉirkaŭ rado, kiun ŝveligite ĝi ŝirmas kontraŭ la skuoj. Kp bendo, radringo, pneŭmatiko.

aerobatiko. Aviadilaj akrobataĵoj.

aerodromo. (Avi) Difinita k limita areo, kun la koncernaj instalaĵoj, destinita ebligi la alvenon, foriron k servadon de aviadiloj, sur tero aŭ sur akvo.

afrodizlo \$. Eksciteco de la seksorganoj. ~igaĵo. Substanco, kiu estigas tian staton. Mal~o. Pli-malpli kompleta manko de seksa ekscitiĝo.

agresi (tr). Ataki la unua, ne estante

mem minacata. ~ema. Ĉiam preta ataki, eĉ ne provokite.

agresiva z. Agresema.

*Akceli ALD ~llo. 1 Pedalo en aŭtomobilo, reguliganta la rapidon de la motoro per la kvanto de la allasata benzino. 2 Maŝino, per kiu elektronoj aŭ jonoj estas ~ataj. Linia ~llo. Duasenca ~ilo, en kiu la korpuskloj movigantaj tra serion da tuboj rektlinie aranĝataj estas ~ataj per elektraj kampoj intertubaj, oscilantaj samfaze kun la pasado de la korpuskloj de unu tubo al la sekvanta.

akrostiko ^z. 1 Poemo, en kiu la unua litero — aŭ pli malofte la unua k lasta literoj — de ĉiu verso formas vorton, nomon ktp. 2 (Bb) Poemo, en kiu ĉiu verso aŭ duonverso komenciĝas per la sinsekvaj literoj de la alfabeto.

* Akso ANST 1 Cilindroforma stango. iafoje provizita per pivotoj, ĉirkaŭ kiu turniĝas peco de maŝino: ~o de rado; kuplita, libera ~o. 2 A Rekta linio, ĉirkaŭ kiu figuro rivoluas, aŭ kiu trapasas ties fokuso(j)n: ~o de fortoparo, de simetrio; (f) ~o de vojo. 8 A Ciu el la du linioj, laŭ kiuj estas difinita pozicio de punkto sur ebeno: ~o de iksoj, de ipsilonoj (Kp abscisoj, ordinaтој). 4 🐗 Imaga rekta linio, ĉirkaŭ kiu rotacias astro. 5 🕸 🥻 🗑 Imaga rekta linio, kiu trairas la centron de objekto k rilate al kiu ties partoj estas simetrie aranĝitaj. 6 (Opt) Rekta linio, kiu pasas tra la okulo k falas perpendikle al surfaco, aŭ tra lensocentro. 7 (f) Centra, plej grava organo en organizo: tiu komitato estis la ĉefa ~o de la societo.